

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/009 van:

De heer XXXX, geboren XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend in De Woenselse Poort, Afdeling De Volte 2D, onderdeel van GGzE,

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. Ontstaan en loop van het geding

De klachtencommissie ontving op 21 februari 2022 een klaagschrift, gedateerd op diezelfde datum, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich laten bijstaan door mevrouw XXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt zich (volgens het klaagschrift) tegen de directie van de Woenselse Poort, te dezer zaken vertegenwoordigd door de heer XXXX, zorgverantwoordelijke van de afdelingen De Volte 2C en 2D, nader te noemen verweerder.

De klachtencommissie ontving op 24 februari 2022 een verweerschrift, gedateerd op diezelfde datum. Verweerder heeft zich bij het formuleren van het verweerschrift laten bijstaan door mevrouw mr. XXXX, juriste verbonden aan De Woenselse Poort.

De klachtencommissie is door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan niet in de gelegenheid om klachten in fysieke aanwezigheid van klager en verweerder te behandelen. De klachtencommissie heeft deze klacht daarom via een online verbinding op afstand behandeld op 3 maart 2022. Daarbij waren klager en zijn PVP aanwezig, alsmede de heer XXXX en mr XXXX voornoemd.

De beslissing is bepaald op heden.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen de bepaling in de huisregels van de Woenselse Poort inhoudende dat klager geen bezoek op zijn kamer mag ontvangen

3. Standpunt van de klager

Klager bevindt zich sedert begin december 2021 in Afdeling De Volte 2D, onderdeel van de Woenselse Poort. Anders dan in andere forensische instellingen waar hetzelfde regime geldt, is het op die afdeling niet toegestaan om bezoek op de kamer te ontvangen. Klager is van mening dat dat in strijd is met de mensenrechten en bovendien is het niet juist dat in de ene instelling (met eenzelfde regime) men wel bezoek op de kamer mag ontvangen en in de andere instelling niet. Deze maatregel beperkt de behoefte aan intimiteit en frustreert het kunnen opbouwen van een relatie met een partner.

Klager verwijst voorts naar het Beleidsplan 'Relatievorming, intimiteit en seksualiteit' van december 2021 waarin De Woenselse Poort de behoefte aan relaties, intimiteit en seksualiteit als een gezond aspect in het leven van de mens erkent. Klager vindt echter dat DWP daar dan vervolgens niet naar handelt als hij geen bezoek op zijn kamer mag ontvangen.

Klager verzoekt de klachtencommissie daarom zijn klacht gegrond te verklaren.

4. Standpunt van de verweerder

Verweerder is van mening dat de klacht ongegrond moet worden verklaard omdat op de betreffende afdeling Beveiligingsniveau 3 geldt. In artikel 8.15 van de Wvvgz is bepaald dat er door een instelling huisregels moeten worden opgesteld passend bij het betreffende beveiligingsniveau. In die huisregels is vastgelegd binnen welk tijdspad en op welke locaties bezoek kan plaats vinden. Met betrekking tot bezoek op de kamer staat daarin beschreven dat een cliënt tijdens zijn tweede zorgovereenkomst bespreking een verzoek tot het mogen ontvangen van bezoek op de kamer mag ontvangen. De bevoegdheid is echter wel discretionair waardoor het aan de instelling, na toepassing van een risicotaxatie, is om die mogelijkheid al dan niet toe te staan.

Klager heeft nog geen tweede zorgovereenkomst bespreking gehad. Dat zal vermoedelijk pas op of omstreeks 11 april 2022 plaats vinden en bovendien heeft klager nog nooit eerder een verzoek ontvangen om bezoek op de kamer te mogen ontvangen.

Verweerder is van mening dat hij handelt conform de huisregels en de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. De kennelijke wens van klager zal -naar verweerder aanneemt, want klager bevindt zich dan op een andere afdeling- tijdens de te verwachten tweede zorgovereenkomst bespreking aan de orde komen. Gelet op het beveiligingsniveau 3 waarin klager zich bevindt is zijn klacht daarom op dit moment prematuur.

Verweerder verzoekt de klachtencommissie om de klacht ongegrond te verklaren.

5. Bevoegdheid klachtencommissie

Klager verblijft in De Woenselse Poort op grond van artikel 37b van het wetboek van Strafrecht. Op personen die om die reden gedwongen zijn opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis is op grond van artikel 9:1 van de Wvvgz de klachtprocedure van deze wet van toepassing. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht zoals omschreven in artikel 10:3 van de Wvvgz kan indienen.

In artikel 10:3 Wvvgz is geregeld dat een persoon die op voormelde titel in een instelling is opgenomen een klacht kan indienen over de nakoming van een verplichting op grond van (onder andere) artikel 8.15 Wvvgz.

In artikel 8:15 lid 1 Wvvgz is geregeld dat een zorgaanbieder huisregels opstelt voor de ordelijke gang van zaken en de veiligheid, passend bij de doelgroep, in de accommodatie. Volgens lid 2 van dat artikel bevatten deze huisregels geen andere regels dan bedoeld in het eerste lid en worden vastgesteld volgens het model dat van overheidswege wordt vastgesteld.

De klachtencommissie beschouwt de klacht van klager als gericht tegen artikel 8:15 lid 2 Wvvgz, namelijk dat hij betoogt dat de beperkende maatregel die in de betreffende huisregels is opgenomen dat hij geen bezoek op zijn kamer mag ontvangen, geen regel is die in zijn geval de ordelijke gang van zaken en de veiligheid verstoort. Hij wil 'slechts' intiem met een partner samen kunnen zijn en daarbij is de veiligheid of de ordelijke gang van zaken niet in het geding, aldus klager.

De klachtencommissie is aldus van oordeel dat klager in zijn klacht kan worden ontvangen.

6. Beoordeling

Vast staat dat de huisregels van de betreffende afdeling van DWP waartegen klager zijn klacht conform het model zijn ingericht dat van overheidswege is vastgesteld, althans dat is niet in geschil. De klachtencommissie ziet dan ook geen aanleiding om er van uit te gaan dat de betreffende huisregels anders zijn dan in andere instellingen of dat die huisregels in DWP anders worden uitgelegd dan in andere instellingen met een gelijk regime.

Tevens staat vast dat op de afdeling waar klager verblijft, beveiligingsniveau 3 geldt.

In een instelling met beveiligingsniveau 3 worden patiënten geplaatst die langere tijd binnen een beveiligde ring moeten verblijven. Er is sprake van een gesloten setting met geringe bewegingsvrijheid. Het volledige behandel- en therapieaanbod is aanwezig binnen de beveiligde ring. Afdeling De Volte 2D biedt een intensieve behandeling aan in een hoog beveiligde omgeving en die is gericht op het verminderen van delict gevaarlijkheid. Het doel van de behandeling is dat iemand op een veilige manier resocialiseert.

In deze hoog beveiligde omgeving gelden dus beperkingen, ook ten aanzien van het mogen ontvangen bezoek.

De huisregels van DWP bepalen in artikel 7 ten aanzien van bezoek;

U mag bezoek ontvangen (...). Tijdens de tweede zorgovereenkomst bespreking vindt een risicotaxatie plaats, waarna het behandelteam u kan toestaan om uw bezoek op uw eigen kamer te ontvangen. Daarbij dient er geen overlast veroorzaakt te worden. Als het behandelteam op enig moment van oordeel is dat het ontvangen van bezoek op uw eigen kamer tot een onverantwoord risico leidt, dan kan het behandelteam besluiten om de toestemming om bezoek op uw eigen kamer te ontvangen weer in te trekken.

De klachtencommissie stelt dus vast dat -anders dan klager stelt- de huisregels wel degelijk de mogelijkheid van bezoek op de kamer mogelijk maken. In zoverre is de klacht van klager -voor zover hij die klacht algemeen heeft geformuleerd- ongegrond. Dat er (steeds) een risicotaxatie dient plaats te vinden ten aanzien van de vraag of in een concreet geval, zoals dat van klager, wel of geen bezoek op de kamer mag worden toegestaan maakt dat niet anders. Dat is immers in overeenstemming met het beveiligingsniveau 3 dat deze beperking mogelijk maakt.

Ter zitting is gebleken dat klager niet eerder heeft verzocht of heeft aangegeven om bezoek op zijn kamer te mogen ontvangen. Tevens is gebleken dat de tweede zorgovereenkomst bespreking met klager nog moet plaats vinden, te weten op of omstreeks 11 april a.s. Die bespreking vindt ook binnen een aanvaardbare termijn, namelijk vanaf de eerste opname van klager op de afdeling (begin december 2021), plaats. De klachtencommissie gaat er van uit dat de wens van klager om bezoek op zijn kamer te mogen ontvangen dan zal worden besproken en dat dan op basis van een risicotaxatie een beoordeling zal plaats vinden ten aanzien van klagers wens. Daarover kan de klachtencommissie niet reeds nu al op voorhand een oordeel geven. Die beoordeling zal immers al op betrekkelijk korte termijn plaats vinden.

Klager heeft nog verwezen naar het Beleidsplan 'Relatievorming, intimiteit en seksualiteit' van december 2021 waarin (onder meer) is geregeld dat DWP de behoefte ziet aan relaties, intimiteit en seksualiteit en dat zij die behoefte en het recht daarop van cliënten erkent en respecteert.

Hoewel de klachtencommissie de status van dat Beleidsplan niet geheel kan beoordelen (op de voorpagina staat dat het een 'voorgenomen besluit' betreft), onderstreept de klachtencommissie de uitgangspunten van dat Beleidsplan volledig.

Dat betekent dat -anders dan verweerder in zijn verweerschrift lijkt te betogen- het niet zo is dat een cliënt om bezoek op de eigen kamer dient te verzoeken, maar dat zulks een vanzelfsprekend agendapunt tijdens in ieder geval de tweede zorgovereenkomst bespreking dient te zijn. Niet alleen op basis van wat klager noemt 'de mensenrechten' maar ook op basis van het hiervoor genoemde Beleidsplan, dat ook van een dergelijke fundamenteel recht van cliënten uitgaat. Dan gaat het er niet om dat bezoek op de kamer alleen aan de orde is als een cliënt daarom verzoekt, maar ook als de cliënt daar niet speciaal om verzoekt. Geen bezoek op de kamer moet niet de regel te zijn, maar de uitzondering, uiteraard na een verantwoorde en adequate risicotaxatie zoals in de huisregels bepaald.

Gelet op al het voorgaande is de klacht van klager ongegrond. Of klager wel of geen bezoek op zijn kamer mag ontvangen, moet immers nog beoordeeld worden.

7. Uitspraak

De klachtencommissie voornoemd, verklaart de klacht van de heer XXXX inhoudende dat hij geen bezoek op zijn kamer mag ontvangen **ongegrond**.

Aldus gedaan te Eindhoven op 3 maart 2022 door de klachtencommissie van de Stichting GGzE te Eindhoven, bestaande uit de heer mr. dr. XXXX, vice-voorzitter, en de leden de heer XXXX en mevrouw XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.